

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318201489
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5318201489.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, proti žalovanej: X. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. M. XXX, XXX XX X. nad M., v konaní o zaplatenie 125,15 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8Csp/27/2018-122 zo dňa 27. novembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 8Csp/27/2018-122 zo dňa 27. novembra 2019 vo výroku II. vo veci samej a vo výroku III. o trovách konania z r u š u j e a v e c v r a c i a prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku I., zostáva rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 8Csp/27/2018-122 zo dňa 27. novembra 2019 n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 41,15 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15,19 Eur od 10.06.2015 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14,36 Eur od 10.07.2015 do zaplatenia a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11,60 Eur od 10.09.2015 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanej náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.05.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 125,15 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15,19 Eur od 10.06.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14,36 Eur od 10.07.2015 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11,60 Eur od 10.09.2015 do zaplatenia a náhrady trov tohto konania.
3. Okresný súd vo veci rozhodoval bez nariadenia pojednávania, keď mal splnené zákonom stanovené požiadavky v zmysle § 297 CSP na takýto postup.
4. Na základe vykonaného odkazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že Obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s. Bratislava ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 21.06.2017 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol (okrem iného) odplatný prevod pohľadávky voči žalovanej. Postupca uzavrel so žalovanou dňa 07.11.2014 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb (ďalej aj „Zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb podľa zákona o elektronických komunikáciách. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v Zmluve a v cenníku. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 07.11.2014 a dodatku k nej z rovnakého dňa vyplýva, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s. sa ako podnik zaviazala poskytovať žalovanej ako účastníkovi elektronické telekomunikačné služby formou programu Happy XS NAJ za aktivačný poplatok 10,00 Eur mesačne, žalovaná sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a platiť riadne a včas za poskytnuté služby, v zmysle platného

cenníka. V Zmluve sa zároveň pre prípad porušenia záväzku zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov zaviazala k zaplateniu zmluvnej pokuty, ktorá bola určená sumou 130,00 Eur s tým, že ide o základ - sumu počiatočnú, ktorá bude klesať. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. 7504703978 splatnú dňa 09.06.2015 na sumu 20,18 Eur, z ktorej si uplatnil žalobou sumu 15,19 Eur, faktúru č. 7505673359 splatnú 09.07.2015 na sumu 39,15 €, z ktorej žalobca žalobou uplatnil 14,36 Eur, faktúru č. 7507645024 splatnú dňa 09.09.2015 na sumu 31,40 Eur, z ktorej si žalobca podanou žalobou uplatnil sumu 11,60 Eur a faktúru č. 7601829422 splatnú dňa 09.03.2016 na sumu 84,00 Eur titulom zmluvnej pokuty, ktorú si žalobca v rámci podanej žaloby uplatnil celú. Nezaplatením faktúr v lehote splatnosti sa žalovaná dostala do omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, žalobca si uplatnil preto i nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov, za každý deň omeškania až do zaplatenia. V nadväznosti na uvedené si žalobca voči žalovanej uplatnil aj zmluvnú pokutu, ktorú vyčíslil spôsobom $84 = 130 - (258/730) * 130$, s tým, že v žalobe k tomuto výpočtu neprodukoval žiadne bližšie skutkové tvrdenia.

5. Spor medzi stranami sporu súd vyhodnotil ako spotrebiteľský, vzhľadom k postaveniu podniku a klienta (resp. účastníka) pri uzatváraní Zmluvy, na základe čoho žalobou uplatnený nárok súd kvalifikoval ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Ako dôvodnú súd vyhodnotil žalobu v časti predstavujúcej sumu vyúčtovanú za skutočne poskytnutú službu, t.j. sumu vyúčtovanú faktúrami č. 7504703978, č. 7505673359 a č. 7507645024, spolu vo výške 41,15 Eur, keď medzi sporovými stranami nebolo sporné, a zároveň bolo pred súdom preukázané, že predchodca žalobcu služby v súlade so Zmluvou žalovanej poskytol a žalovaná za ne nezaplatila. Spolu s istinou súd priznal žalobcovi voči žalovanej aj úrok z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr z jednotlivých dlžných súm, a to v súlade s ustanovením § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Ako nedôvodnú súd zamietol žalobu v časti týkajúcej sa žalobcom uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 84,00 Eur. Zmluvná pokuta okrem funkcie sankčnej a preventívnej predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej podniku v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na benefity, ktoré podnik účastníkovi poskytol. Jej výška bola v danom prípade stanovená vo výške 130,00 Eur s tým, že predstavuje hodnotu benefitu - rozdielu medzi bežnou maloobchodnou cenou mobilného telefónu bez zľavy a kúpnu cenou s DPH, za ktorú podnik (predchodca žalobcu) mobilný telefón účastníkovi (žalovanej) predal. Zmluvné dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty posúdil súd prvej inštancie za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho ide o neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktoré sú v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatné. V prípade, že ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Preto by nemal byť v spotrebiteľskej veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. V danom prípade dokonca vo svojej podstate z dôvodu, že mu boli v čase uzavretia zmluvy, resp. dodatku k nej poskytnuté určité benefity, od ktorých hodnoty podnik pokutu odvíja. Uvedenú zmluvnú pokutu považoval súd zároveň za neprimerane vysokú, a ako neprijateľnú aj ako absolútne neplatnú zmluvnú podmienku. Na podporu svojho právneho záveru poukázal súd prvej inštancie na aktuálne rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci sp. zn. 5Co/12/2019 zo dňa 23.7.2019, na rozsudok Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98, ako aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 55/2011 zo dňa 24.02.2011.

6. O náhrade trov sporového konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď vychádzal z pomerného úspechu sporových strán v konaní. Čistý úspech v spore prislúchal žalovanej, ktorej však v súvislosti s vedeným sporovým konaním žiadne trovy nevznikli, preto jej ich náhradu súd nepriznal, aplikujúc zároveň ustanovenie čl. 17 základných zásad CSP, konajúc hospodárne, bez potreby vydania ďalšieho samostatného rozhodnutia v zmysle § 262 ods. 2 CSP, keď výška náhrady v danom prípade predstavuje sumu 0,00 Eur.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny vo výroku II. tým spôsobom, že súd žalobe vyhovie, alternatívne sa domáhal jeho zrušenia v odvolaní napadnutej časti a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odvolateľ poukázal na ustanovenie § 297 písm. b) CSP, v zmysle ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú

sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1.000,00 Eur. Z dôvodu, že nebolo vo veci nariadené pojednávanie, žalobca nemal reálnu možnosť vyjadriť sa k otázke, ktorú súd vyhodnotil ako spornú. Nakoľko však prvoinštančný súd považoval uplatnenie zmluvnej pokuty za sporné, mal v zmysle Civilného sporového poriadku (§ 297 písm. b/ a contrario) nariadiť vo veci pojednávanie, čo však neurobil, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/153/2018 zo dňa 12.02.2019. Ďalšiu časť podaného opravného prostriedku venoval žalobca argumentácii súvisiacej s inštitútom zmluvnej pokuty a zmluvnou pokutou dohodnutou medzi účastníkmi Zmluvy v prejednávacom prípade.

9. Žalovaná, ktorej bolo odvolanie žalobcu doručené na základe fikcie doručenia dňa 09.03.2020 procesne nijakým spôsobom nereagovala.

10. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené/doručené neboli.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

13. Právo na spravodlivý proces je v Ústave Slovenskej republiky garantované v jej siedmom oddiele druhej hlavy (čl. 46 až čl. 50) a je primárnym ústavným východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov verejnej moci Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie jeho ochrany, a tým aj ústavnoprávnym východiskom zákonných úprav jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu. Priestor pre ňu vytvára čl. 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Aplikačným ústavnoprávnym limitom je čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv podľa čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (napr. I. ÚS 56/01, I. ÚS 1/03, I. ÚS 226/03). Základné právo na súdnu ochranu garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje každému právo na prístup k súdu a právo na určitú kvalitu súdneho konania pred nezávislým a nestranným súdom, t. j. právo na spravodlivý proces (napr. IV. ÚS 233/04, IV. ÚS 95/07). Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane zdôrazňuje, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno interpretovať ako právo na to, aby bol účastník konania (procesná strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nemožno automaticky považovať za porušenie základného práva. Podľa judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 345/09) základné právo na súdnu ochranu je základným právom na spravodlivý proces, ktoré tvorí jeden z významných princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 ústavy). Právo na spravodlivý proces je subjektívne verejné právo každého účastníka právom upraveného konania voči štátu (jeho orgánom), ktorého podstata spočíva v tom, že štát je povinný zabezpečiť každému právo na spravodlivý výsledok konania.

14. Obsah základného práva na spravodlivý proces je pomerne zložito štruktúrovaný a ako to potvrdzuje aj judikatúra ústavného súdu, patrí do neho viacero samostatných subjektívnych práv a princípov, ktoré sú buď konkrétne (verejnosť konania, konanie bez zbytočných prieťahov, právo na nezávislý a nestranný súd), alebo v zásade abstraktné (riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, predvídateľnosť rozhodnutia, zákaz svojvoľného postupu súdu a ďalšie). Ako už bolo uvedené, základné právo na spravodlivý proces je najvýznamnejším interpretačným hľadiskom pre všetky procesné poriadky ustanovené zákonom. Z toho vyplýva ústavná povinnosť každého všeobecného súdu vykladať a používať procesné normy, ktoré sú obsahom procesných poriadkov ustanovených zákonom v súlade s princípmi a s obsahom základného práva na spravodlivý proces. Okrem toho je táto interpretácia a aplikácia povinná rešpektovať princíp materiálneho právneho štátu, a teda materiálne chápanie spravodlivosti tak, ako to je vyjadrené v čl. 1 ods. 1 ústavy.

15. Ak prvoinštančný súd postupoval v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku tým, že sporovej strane odoprel alebo znemožnil uplatnenie procesných práv, odvolací súd musí v každom prípade jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Po preskúmaní odvolacích námietok žalobcu a procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v časti porušenia práva žalobcu na spravodlivý súdny proces je dôvodné.

17. Z časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorou súd prvej inštancie odôvodnil zamietnutie žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 84,00 Eur vyplýva, že súd prvej inštancie vyhodnotil túto zmluvnú podmienku o dojednaní zmluvnej pokuty ako neplatnú pre jej neprijateľnosť (§ 53 ods. 5 OZ). Správny bol postup súdu prvej inštancie, ktorý v záujme poskytnutia účinnej ochrany spotrebiteľovi (žalovanej) dôsledne vychádzal z osobitných ustanovení zákona a v súvislosti s nárokom žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty podrobil dotknuté zmluvné dojednanie prieskumu z hľadiska jeho prijateľnosti. Jeho procesný postup predchádzajúci meritórnemu rozhodnutiu už však nebol dôsledný a súladný s ustanoveniami CSP. Pokiaľ totiž súd dospeje k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, musí umožniť stranám vyjadriť sa k možnému posúdeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, aby bolo jeho rozhodnutie predvídateľným. Princíp kontradiktórnosti totiž zabezpečuje stranám rovnaké právo vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a tiež ku skutkovým a právnym okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre výsledok konania, čo zdôrazňuje aj Súdny dvor EÚ vo svojej rozhodovacej činnosti (pozri napr. rozhodnutie C-89/08 Komisia / Írsko).

18. Uvedená argumentácia sa týka predovšetkým dodávateľa služby (v danom prípade žalobcu), v ktorého záujme bude predložiť tvrdenia a dôkazy o tom, že zmluvná podmienka nie je neprijateľná. Súd však musí prihliadnuť aj na vyjadrenie spotrebiteľa, či sa aj napriek neprijateľnosti zmluvnej podmienky necíti byť ňou viazaný.

19. Je tak zrejmé, že súd prvej inštancie svojím procesným postupom znemožnil stranám, aby si v súdnej veci mohli splniť povinnosť tvrdenia a s ňou spojenú dôkaznú povinnosť v reakcii na úmysel konajúceho súdu určiť dotknutú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, t.j. za neplatnú i s následným dopadom na rozhodnutie o časti žalovaného nároku. V dôsledku popísanej procesnej situácie súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám (žalobcovi, ale i žalovanej), aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Nesprávny postup súdu prvej inštancie v takomto rozsahu by nemal naprávať odvolací súd, ktorý je spravidla určený na to, aby náležite vykladal a aplikoval právo v opravných konaniach. Účelom fungovania opravného súdu je na kvalitatívne vyššej úrovni na základe opravných prostriedkov preskúmať, či sa na súde prvej inštancie dosiahol účel civilného sporového konania vyjadrený v článkoch 2, 3 a 6 CSP v spojitosti s článkom 46 a nasl. Ústavy SR a nenachádzať podstatné pochybenia v postupe prvoinštančného súdu.

21. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. ako aj v závislom výroku III. o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s ustanovením § 391 ods. 1 CSP. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd z dôvodu nadbytočnosti a predčasnosti v tomto štádiu konania určujúco nezaoberal skutkovou a právnou argumentáciou odvolateľa smerujúcou proti záverom súdu prvej inštancie.

22. V ďalšom konaní súd prvej inštancie umožní sporovým stranám procesne reagovať na prípadný záver súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, pričom v zmysle základných princípov sporového konania prihliadne ako na procesný útok žalobcu, tak na procesnú obranu žalovanej. Pri vyhotovení písomného vyhotovenia rozsudku bude súd prvej inštancie dôsledne vychádzať z ustanovenia § 220 CSP.

23. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), ktoré tiež náležite s poukazom na konkrétne zákonné ustanovenia aj odôvodní.

24. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (výrok I.) zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

25. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).